

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2399/DPSG
DATA 17.09.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
625 28.09.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție*”, inițiată de domnii deputați Ștefan Vasile Beres, Ion Dumitru, Pavel Horj și Ion Mocioalcă – UDMR, PSD, PNL (Bp. 410/2010).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție*, în sensul lărgirii „*paletei surselor de finanțare necesare împăduririlor*”, precum și a „*soluționării intabulării fâșiilor de teren proprietate privată*”, cu scopul de „*a impulsiona realizarea sistemului de perdele de protecție*”.

II. Observații și propuneri

1. În ceea ce privește textul propus pentru **art. 9 alin. (3)** din *Legea nr. 289/2002*, precizăm că, potrivit art. 44 din *Constituția României, republicată*, condițiile definitorii ale exproprierii, în absența cărora aceasta nu poate fi dispusă, constă în „*cauza de utilitate publică, stabilită potrivit legii*”,

precum și în „dreapta și prealabila despăgubire”. În acest sens, potrivit art. 481 din *Codul civil*, „Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică și primind o dreaptă și prealabilă despăgubire”.

Mai mult decât atât, inclusiv *noul Cod civil* reglementează, *expressis verbis*, necesitatea îndeplinirii cumulative a celor două condiții mai sus expuse, în vederea definitivării procedurii de expropriere.

Din cele ce preced, rezidă faptul că, urmare a promovării soluției legislative preconizate sunt create premisele unor vicii de neconstituționalitate în raport cu art. 44 alin. (3) din *legea fundamentală*.

Pe de altă parte, potrivit art. 1 din *Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică*, „Exproprierea de imobile, în tot sau în parte, se poate face numai pentru cauză de utilitate publică, după o dreaptă și prealabilă despăgubire, prin hotărâre judecătorească”. Astfel, învederăm faptul că etapa judiciară, de competența tribunalului, prin care se stabilesc despăgubirile și are loc exproprierea propriu-zisă (adică transferul dreptului de proprietate de la expropriat la expropriator), constituie o garanție esențială a respectării dreptului fundamental de proprietate privată împotriva exproprierii.

2. Cu privire la **art. 9 alin. (5)**, pentru corelarea cu prevederile art. 1, art. 8 și art. 47 din *Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunem reformularea acestuia, după cum urmează:

„(5) *Înscrierea în cartea funciară a imobilelor pe care se înființează perdelele de protecție, pentru proprietarii prevăzuți la alin. (2), se realizează la cererea acestora. Tarifele aferente recepției documentației cadastrale și înscrierii în cartea funciară a acestor imobile se asigură din alocații de la bugetul de stat, conform art. 88 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”.

3. În ceea ce privește soluția legislativă preconizată pentru **art. 25 alin. (1)**, precizăm că, din analiza dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. i) din *Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare*, reiese faptul că perdelele forestiere de protecție fac parte din fondul forestier național. Pe de altă parte, semnalăm faptul că art. 108 alin. (1) din același act normativ reglementează ca și infracțiune silvică „*Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate*”.

Din coroborarea textelor legale menționate, reiese, cu claritate, că fapta ce constă în tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din perdelele forestiere de protecție este incriminată ca și infracțiune silvică în cuprinsul *Legii nr. 46/2008*. În aceste condiții, nu întrevădem nicio justificare rezonabilă pentru care aceeași faptă să fie incriminată în două acte normative distincte.

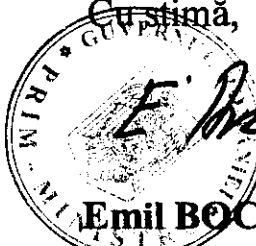
Dincolo de cele menționate, semnalăm faptul că, potrivit art. 5 alin. (2) lit. c) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, prestarea unei activități în folosul comunității reprezintă o sancțiune contravențională principală. În aceste condiții, se ajunge, practic, în ipoteza în care aceeași faptă este sancționată fie cu o pedeapsă principală aplicabilă săvârșirii unei infracțiuni, fie cu o sancțiune contravențională aplicabilă în cazul săvârșirii unei contravenții.

În plus, *noul Cod penal* reglementează, în cuprinsul art. 64, măsura prestării unei munci neremunerate în folosul comunității în situația în care pedeapsa amenzii nu poate fi executată, în tot sau în parte, din motive neimputabile persoanei condamnate.

Din considerentele expuse anterior, considerăm necesară reexaminarea soluției legislative preconizate pentru **art. 25 alin. (1)** din cuprinsul *Legii nr. 289/2002*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului